

Za Hanou Junovou – vzpomínání

Hana Junová se mým životem vinula v mnoha podobách po desetiletí. Jednak jsem znal ještě i její maminku, dr. Smržovou, jednak jsem Hanu poznal jako vlastně spoluzakladatelku SURu, kde svou přítomností změkčovala a doplňovala trio mužských zakladatelů. Od té doby se naše cesty dál mnohokrát setkávaly. V době, kdy se konečně mohla uplatnit na katedře psychologie, i já jsem se tam stal jejím spolupracovníkem a oceňoval jsem, jak pomáhala "otevřít okna" a výrazně přispěla k její transformaci.

Úzce jsme spolupracovali v radě Českomoravské psychologické společnosti, tedy ve vedení odborné psychologické společnosti, o jejíž očistu a proměnu se podstatně zasloužila. Měl jsem tu čest být jejím nástupcem ve funkci předsedy a mnohému jsem se od ní naučil. Oceňoval jsem, jak aktivně usilovala o napravení křivd a zadostiučinění kolegyním a kolegům, kterým předchozí režim ublížil. Činila tak z hlubokého respektu k důstojnosti každého člověka, ať už to byl kolega či pacient.

I poté, co se rozhodla roli předsedkyně ČMPS opustit, neuchýlila se do ústraní, ale velmi iniciativně a aktivně se pustila do rozvíjení otázek psychologické etiky. Po několik let nás reprezentovala v Etické komisi Evropské federace psychologických asociací. Svou aktivitou si zasloužila obdiv a respekt jejích členů, které přivedla několikrát do Prahy na pracovní jednání a sympozia. Zasloužila se velice o zvýšení citlivosti našich psychologů pro etické otázky. Příčinila se o české vydání shrnující publikace o etických principech (Etika pro evropské psychology, 2010), jež se stala základním dílem u nás z této oblasti.

Vedle vynikající kompetence jako psychoanalyticky a psychodynamicky orientované psychoterapeutky a klinické supervizorky projevovala svou lidskou velikost v nesčetně drobných činech prosté lidské pozornosti kolegům a přátelům, neúnavně ochotná pomoci a vždy se zasazovala o pravdu a spravedlnost. Bude nám moc chybět jako blízký člověk a vynikající odbornice pro naši psychoterapii konstitutivního a průkopnického charakteru.

Jaroslav Šturma